

Spoštovani starši!

Za vse, ki delamo v šoli, pa tudi za vas starše vsako leto 1. september predstavlja nov začetek, prelomnico, ki ni prav nič manj pomembna in vznemirljiva kot 1. januar. Minulo šolsko leto smo evalvirali že konec junija. Zdaj so naši pogledi uprti v prihodnost. Učitelji se veliko pogovarjamo in načrtujemo. Predvsem pa se vsi skupaj veselimo ponovnega snidenja z učenci.

Lansko šolsko leto smo prenovili Vzgojni načrt šole, tik pred počitnicami smo posodobili Pravilnik o šolskem in hišnem redu. Ko se bo z njim seznanil še svet staršev, ga bomo objavili na šolski spletni strani.

Pravila so v tako veliki skupnosti nujno potrebna. Če jih bomo spoštovali vsi udeleženci (učitelji, učenci in starši), bo bivanje v naši šoli prijetno. Priznan češki učitelj, pedagog, pisatelj, filozof in teolog Jan Amos Komenski je napisal: »Vzgoja brez discipline je kakor mlin brez vode.«

Ravno zato želim v tem pismu ob začetku novega šolskega leta izpostaviti predvsem nekaj stališč o vzgoji, ki nam bodo vsem pomagala dodajati vode na naš skupni mlin. Prav tako resničen je tudi afriški pregovor, da je za vzgojo enega otroka potrebna vsa vas. Če bomo učitelji in starši vzgajali z roko v roki, bomo učinkoviti, otroci bodo dobili jasna sporočila, kaj so naše vrednote, in ne bodo razdvojeni. Ker imamo radi otroke in jim želimo dobro, pa se večkrat lahko ujamemo v zanke, ki otrokom ne pomagajo pri rasti, ampak prej le-to zavirajo.

Naj naštejemo nekaj najpogostejših primerov iz prakse:

OTROKA SPODBUDIMO, DA POSKUSI SAM REŠITI PROBLEM, PRED KATERIM SE JE ZNAŠEL.

Otroci v šoli lahko naletijo na problem (npr. učitelj je napačno seštel točke pri testu, učiteljica ga je obdolžila uničevanja šolske imovine, čeprav je samo gledal sošolce, ki so uničevali, sošolec ga je ozmerjal in mu vzel copat, ipd.), ki ga lahko doživijo zelo dramatično. Po dosedanjih izkušnjah lahko trdimo, da se mnogi starši v želji, da bi otroka zaščitili, mu pomagali, bistveno prehitro vmešajo v reševanje nastale situacije in otroku tako onemogočijo, da bi se sam spopadel s problemom in ga razumel kot izziv za rast. Če se bo otrok v otroštvu naučil reševati majhne probleme/izzive, bo kasneje v življenju bolje reševal tudi velike. Če bo razvil odpornost na frustracijo oz. bo do nje pristopal pozitivno, mu bo lažje spopasti se s frustracijami v odrasli dobi. Pogovarjajte se z otrokom, pomagajte mu priti do lastnih zaključkov, kako se bo lotil reševanja problema, nikakor pa ga ne rešujte vi namesto njega.

VZGOJNI UKREP JE SPOROČILO OTROKU, DA NEKO NJEGOVO DEJANJE NI BILO V REDU.

Kadar otrok naredi kakšno neprimerno dejanje (npr. uničuje šolsko imovino, žali sošolce, je nasilen, poneveri podpis, ipd.), dobi vzgojni opomin. Opomin nekateri starši razumejo kot napad na otroka in njegovo integriteto, kar nikoli ni namen opomina. Z opominom (ali družbeno koristnim delom) damo otroku jasno sporočilo, da določeno njegovo dejanje ni sprejemljivo. Le ob natančnih povratnih informacijah lahko otrok razvije vzorce uspešnega (družbeno sprejemljivega) vedenja. Ne obsojamo otroka, obsodimo dejanje. Ker nam je mar za otroka. Če kot vzgojitelji ne delamo te jasne distinkcije, se tudi otrok ne bo naučil ločevati dejanj od svoje osebe in bo posledično nesamozavesten ter zato nesposoben sprejemati kritike za svoje delo. Če starši pridejo v šolo in zahtevajo preklic opomina, s

tem zameglijo bistvo izrečenega opomina in škodujejo otroku. Veliko bolje je, če se z otrokom pogovorite, zakaj je neko dejanje v določenem družbenem kontekstu nesprejemljivo in mu pomagata razvijati bolj uspešne vzorce vedenja.

ŠOLSKO DELO JE ODGOVORNOST OTROKA.

Otrok se mora zavedati, da je delo za šolo njegova dolžnost in odgovornost. Učenje ni vedno prijetno in kratkočasno. Zahteva določen napor. A ravno v teh letih pridobi človek delovne navade, ki jih potrebuje vse življenje. Naloge, ki jih učenci dobijo v šoli, naj naredijo sami. Bolj cenimo izdelek, ki ga je naredila otroška roka, kot umetelni izdelek starša. Starši mu lahko svetujete, se z njim pogovarjate, spodbujate, dela pa naj otrok sam.

PRIČAKUJMO OD OTROKA LE TOLIKO, KOLIKOR JE SPOSOBEN.

Otrok se velikokrat znajde v stiski, ker iz šole domov ne prinese ocen, ki jih pričakujejo starši. Potrebno se je vprašati, ali je slabša ocena posledica neodgovornega dela ali pa ima učenec na določenem področju manjše sposobnosti in se je moral že za slabšo oceno zelo potruditi, za kar bi ga morali pohvaliti. Več je vreden trud otroka in njegov odnos do predmetov kot ocene znanja. Ker je trud subjektivna kategorija, ga po tej plati ocenjujete predvsem starši. Ocene v šoli odražajo znanje. Žal ne moremo deliti petic samo zato, ker jih slovenski šolski sistem zahteva za vpis v srednjo šolo. Tam bodo otroci potrebovali predvsem odnos do dela in znanje.

TOČNOST JE LEPA ČEDNOST, KI ZLEZE POD KOŽO ŽE V RANI MLADOSTI.

Veliko naših učencev ne živi v šolskem okolišu in v šolo prihaja s starši. Zaradi jutranjih prometnih konic marsikdo zamudi k pouku. Če otrok z zamudo vstopi v razred, se počuti neprijetno, zmoti učitelja in 24 svojih sošolk in sošolcev. Jutranji stres lahko odmeva v njem še celo dopoldne. Zato poskrbimo za pravočasni prihod v šolo, da se bo otrok pred poukom lahko umiril, poklepetal s prijatelji in se v miru pripravil na pouk.

DRUŽBA SOVRSTNIKA JE POMEMBNEJŠA OD DRUŽBE PAMETNEGA TELEFONA.

V šolskih prostorih je prepovedana raba telefonov (razen ko jih učenci po navodilu učitelja uporabljajo pri pouku in se vnaprej dogovorijo). V primeru kršenja tega pravila telefon odzamemo in ga v tajništvu prevzamejo starši. Žal pa opažamo, da se otroci predmetne stopnje po pouku zadržujejo pred šolo uro, dve ali tri, ko čakajo na prevoz, »visijo na telefonu« in igrajo igrice. Ta čas bi bil bolj bogato izrabljen, če bi se pogovarjali med seboj, igrali nogomet na šolskem igrišču, prebrali kakšno knjigo v knjižnici, odšli domov in posesali dnevno sobo ali se lotili šolskega dela. Zato predlagamo, da otrok v šolo sploh ne nosi pametnega telefona, za nujno komunikacijo z vami (npr. glede prevoza) pa lahko uporabi navaden telefon ali telefon v tajništvu šole. Sicer pa naj, če je le mogoče, otroci predmetne stopnje po pouku odhajajo domov, kjer jih lahko čaka kakšno hišno opravilo.

NAJ BO OTROŠTVO POLNO OTORŠKE IGRE.

Veliko otrok ima na minute sprogramiran dan od pol osmih zjutraj do petih popoldne. Ob vseh vsakodnevnih obveznostih (glasbeno šolo, verouk, športni trening, tuj jezik ...) jim zmanjka časa za šolsko delo in za igro, zato postajajo nervozni, utrujeni in naveličani. Pri spontani igri otrok razvija ustvarjalnost, pri brezskrbnem druženju s sovrstniki pa pridobiva tudi socialne veščine. V življenju, ki

ZAVOD SV. STANISLAVA
Osnovna šola Alojzija Šuštarja

dr. Marina Rugelj
ravnateljica

---

je pred njim, bo imel še veliko možnosti za raznorazne dejavnosti, brezskrbne otroške igre pa ne bo mogel nadoknaditi nikoli. Zato spustimo kakšno obveznost in pustimo otrokom živeti otroštvo.

Novo šolsko leto prinaša nam in vam, dragi starši, nove izzive. Bodimo veseli, da smo lahko v družbi otrok. Otroci nas znajo presenetiti na vsakem koraku. Vsak izmed njih je čudovit unikat in nikjer ni navodil za vzgojne metode, ki bi bile pri vseh otrocih enako učinkovite. Vzgojitelji potrebujemo veliko dobre volje, izvirnosti in potrpljenja, če želimo doseči cilj vzgoje, ki je po Platonu: dati telesu in duši vso lepoto in popolnost, ki ju moreta imeti.

Veliko veselja nad vašimi/našimi otroki in vse dobro želim vsem skupaj, vam in nam,

Ravnateljica Marina Rugelj